

به نام خدای مهربان

بیانیه یادواره امام شهید

#در_میدان_حاضر

در میدان
حاضر

آقای خوب ما، سلام

یک سال تحصیلی تازه شروع شده. دوباره آمده‌ایم به مدرسه؛ جایی برای یاد گرفتن، دوست پیدا کردن، تجربه کردن و بزرگ شدن. ما امروز به یاد شما هستیم. شما بچه‌ها و نوجوان‌ها را دوست داشتید و به آن‌ها امید داشتید. به ما یاد دادید که هیچ‌کس برای انجام کار خوب، کوچک نیست. هرکدام از ما، همین جایی که هستیم، می‌توانیم کاری انجام بدهیم و چیزی را بهتر کنیم. برای همین می‌خواهیم بدانیم ما برای آینده چه کاری می‌توانیم انجام بدهیم.

آقا اجازه! ما هم در این میدان‌ها حاضریم.

اول؛ در میدان درس خواندن

به تو قول می‌دهیم که خوب یاد بگیریم و برای درس خواندن تنبلی نکنیم. درس را فقط برای نمره و امتحان نمی‌خوانیم. سؤال می‌پرسیم، کتاب می‌خوانیم، و اگر چیزی را نفهمیدیم، دوباره برای فهمیدنش تلاش می‌کنیم. می‌دانیم ایران فردا به بچه‌های دانا، ماهر و خلاق نیاز دارد.

دوم؛ در میدان خوب بودن

به تو قول می‌دهیم که اگر اشتباهی کردیم، آن را بپذیریم و سعی کنیم دوباره تکرارش نکنیم. مراقب حرف‌ها و رفتارهایمان باشیم. کسی را ناراحت نکنیم و اگر ناراحتش کردیم، عذرخواهی کنیم. با تنبلی و ناامیدی مبارزه می‌کنیم و هر روز سعی می‌کنیم کمی بهتر از دیروز باشیم. چون می‌دانیم برای داشتن یک ایران بهتر، اول باید خودمان بهتر شویم.

سوم؛ در میدان سلامت

به تو قول می‌دهیم که قوی و سالم باشیم. ورزش کنیم، از بدنمان مراقبت کنیم، غذای سالم بخوریم و یاد بگیریم برای رسیدن به هدف زود خسته نشویم. گاهی ممکن است در یک کار شکست بخوریم یا زمین بخوریم؛ اما دوباره بلند می‌شویم و ادامه می‌دهیم. آینده را بچه‌هایی می‌سازند که هم فکرهای خوب دارند و هم فکرهای قوی.

چهارم؛ در میدان مهربانی

به تو قول می‌دهیم که حواسمان به آدم‌های دوروبرمان باشد. اگر دوستی در درس مشکل داشت، کمکش کنیم. اگر کسی تنها بود، کنارش بنشینیم. اگر در کلاس، مدرسه، خانه یا محله کاری از دستان برمی‌آید، منتظر نماییم تا حتماً یک نفر دیگر آن را انجام بدهد. می‌دانیم برای خوب بودن حتی یک قدم کوچک هم فایده دارد.

پنجم؛ در میدان وطن‌دوستی

به تو قول می‌دهیم ایرانیان را بیشتر بشناسیم و دوستش داشته باشیم. درباره تاریخ، فرهنگ، زبان فارسی، قهرمانان و زیبایی‌های کشورمان بیشتر یاد بگیریم و از چیزهایی که داریم مراقبت می‌کنیم و قدرشان را بدانیم. یادمان می‌ماند که ایران فقط یک اسم روی نقشه نیست؛ بلکه خانه بزرگ همه ماست. شما گفتید «قله نزدیک است» و ما هم می‌خواهیم برای رسیدن به آن قله تلاش کنیم.

هفتم؛ در میدان ساختن

به تو قول می‌دهیم وقتی مشکلی می‌بینیم، زود نگوئیم: «نمی‌شود!» فکر می‌کنیم، ایده می‌دهیم، امتحان می‌کنیم و چیزی می‌سازیم. اگر بار اول موفق نشدیم، دوباره تلاش می‌کنیم. می‌خواهیم وقتی مشکلی در مدرسه، خانه، محله یا کشورمان وجود دارد، فقط درباره‌اش حرف نزنین؛ تا جایی که می‌توانیم برای حل آن کاری انجام بدهیم.

هفتم؛ در میدان امید

به تو قول می‌دهیم فقط تماشاگر نباشیم. اگر روزی کارها سخت شد، زود ناامید نشویم. امید داشتن یعنی دست روی دست نگذاریم؛ یعنی باور کنیم می‌شود کاری کرد و بعد خودمان هم دست به کار شویم. در روزهای سخت، کنار ایران و مردمان می‌مانیم و تلاش می‌کنیم باعث امید دیگران هم باشیم.

رهبر شهید ما!

آقای دوست‌داشتنی، دلمان برای دیدنتان، شنیدن حرف‌هایتان و حتی دست تکان دادن‌تان تنگ شده است. اما ما دیدیم که شما مسئولیت خودتان را شناختید و تا آخر در میدان ماندید. شما همیشه به بچه‌ها و نوجوان‌های ایران امید داشتید و برای آینده، روی ما حساب می‌کردید. پس حالا نوبت ماست.

ما هم قول می‌دهیم میدان خودمان را پیدا کنیم. و در آن میدان خیلی خیلی تلاش کنیم.

آقا اجازه!

ما دانش‌آموزان ایران،

برای دانستن،

برای ساختن،

برای کمک کردن،

برای قوی شدن،

برای خوب ماندن،

برای آینده ایران،

در میدان حاضریم.

و حتی مثل هم‌کلاسی‌های آسمانی‌مان، دختران و پسران مدرسه شجره طیبه میناب، یاد می‌گیریم که برای ایران و خوبی‌ها، شجاع و محکم باشیم.